

ग. वा

५

इन्द्रियेभ्यः पराह्यर्थार्थेभ्यश्च परममनः मनसस्तु पराबुद्धिर्बुद्धेराल्मा महान्तरः महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः प
 रः पुरुषान्नपरं किञ्चित्साक्षात्सा परागतिरित्यादि श्रुतिषु पुरुषस्यैव परत्वप्रतिपादनात् धर्मात्मा सत्यसन्ध
 श्रमोदासरथिर्यदि पौरुषेचाप्रतिद्वन्द्वप्रशरैर्नज्जिहवगिमित्यादि वाल्मीकीयवचनात्पुरुषत्वस्य रघुना
 यमात्रपर्यवसन्नत्वात् श्रुतौचाव्यक्तशब्देन अव्यक्तशंकरे विष्णवाव्यक्तम्महदादिषु आत्मन्यपि स्या
 दव्यक्तमस्फुटेत्वभिधेयवत् इति विश्वकोशाभिधानेन विष्ण्वादीनां ग्रहणात्साकारनिराकारब्रह्माङ्गित्वं र
 घुनायस्य बोधितम् अतएव दृष्ट्वा महर्षयस्सर्वे भोक्तुमैच्छन्सुविग्रहमित्यादि पद्मपुराणादिवचनेन रघु
 नायामिन्न नित्यवृन्दावननिवासिसङ्कल्पणान्तस्थित श्रीकृष्णस्य शब्दब्रह्म परब्रह्ममोभे शाश्वतीतनू इ
 त्याद्युक्तिस्सङ्गच्छते अतएव एतेचांशकला पुंसः कृष्णस्तु भगवान्स्वयम् पुंसोरघुनायस्यैते शकलाः
 कृष्णो नित्यवृन्दावनविहारी तु स्वयं रघुनाय एवेत्यर्थकस्य सङ्गतिः अतएव देवानां पूरयोध्यातस्याहिर
 ण्मयः कोश इत्यादिना पर्यङ्कविद्याद्यपनिषत्सु तद्ब्रह्मोपि सर्वपरत्वं व्याख्यातम् अतएव उत्तमः पुरुष
 स्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः इति गीतावाक्ये अहमित्यपहाय अन्य इति वासुदेवोक्तिस्सङ्गच्छते अतएव
 वाल्मीकिनाचयत्रोक्तं रामोपाख्यानमुत्तमं ब्रह्मणा चोदितन्तच्च शतकोटिप्रविस्तरम् आहत्य नारदेनैव वा
 ल्मीकायनिवेदितमित्यादिवचनैर्ब्रह्मणो रामोपासकत्वम्बोधितम् अतएव शङ्कराचार्यरामानुजाचार्यमध्वा

६

चार्योशिभिः शिवलक्ष्मणावायुभिः रघुनाथएवाश्रितः अतएव यदद्वैतं ब्रह्मयस्य तनुभाः इत्यादि श्रुतिः सर्वे
 षामवताराणामवतारीरघूत्तमः रामपादनखज्योत्स्नापरब्रह्मेति गीयते इत्याद्यगस्त्यसंहितावचनञ्च सङ्गच्छ
 ते अतएव तस्मिन्साकेतलोके विधिहरहरिभिः सन्ततं सेव्यमाने दिव्ये सिंहासने स्वेजनकतनयपराधवशो
 भमानः युक्तो मत्स्यैरनेकैः किरिभिरपितृया नारसिंहैरननैः कूर्मैः श्रीनन्दनन्दैः हयगलहरिभिर्नित्य
 मामोन्मुखैश्च १ यज्ञः केशववामनौ नर वरो नारायणो धर्मजः श्रीकृष्णो हलधृक् तथा मधुरिषुः
 श्रीवासुदेवो परः एतेनैकविधामहेन्द्रविधयो दुर्गादयः कोटि शः श्रीरामस्य पुरोनिदेश सुमुखानित्यास्तदीये
 पदे इत्यादीनि वृहद्ब्रह्मसंहितावचनानि सङ्गच्छन्ते अतएव नारायणादिरूपाणि साकारैश्चर्य्यमुत्तमं नि
 त्यं ब्रह्म निराकारैश्चर्य्यन्नित्यं विभाति चेति सुन्दरीतन्त्रवचनं नारायणोऽपि रामांशश्च खचक्रगदाधरः इति
 वाराहसंहितावचनञ्च अनन्दो द्विविधः प्रोक्तो मूर्त्तश्चामूर्त्त एव च अमूर्त्तस्याश्रयो मूर्त्तः परमात्मानराकृति
 रिति पञ्चरात्रवचनञ्च ययौ तथा महाशम्भूः रामलोकमगोचरम् तत्र गत्वा महाशम्भूराधवन्नित्यविग्रहम्
 ददर्श परमात्मानं समासीनं मया सह सर्वशक्तिकलानाथं द्विभुजं रघुनन्दन् द्विभुजाद्राधवान्नित्यात्सर्वमे
 तत्प्रवर्त्तते इति सुन्दरीतन्त्रवचनञ्च स्थूलञ्चाष्टभुजं प्रोक्तं सूक्ष्मञ्चैव चतुर्भुजम् परञ्च द्विभुजं रूपं तस्मा
 देतत्रयं यजेदित्या नन्दसंहितावचनञ्च यो वै वसति गोलोके द्विभुजस्तु धनुर्धरः सदानन्दमयोरामो येन

७ विश्वमिदन्तत मितिसदाशिवसंहितावचनञ्च रमन्तेयोगिनोयस्मिन्नित्यानन्देचिदात्मनि इतिरामपदेना
 सौपरब्रह्माभिधीयते इतिरामोपनिषद्वचनञ्च रामएवपरंब्रह्मरामएवपरन्तपः रामएवपरन्तत्वंश्रीरामो
 ब्रह्मतारकमिति हनुमदुपनिषद्वचनञ्च आनन्दरूपोनिष्परिणामएषलोकश्चैतस्माद्रमतेइतिशाण्डि-
 ल्यशाखावचनञ्च ब्रह्मविष्णुमहेशाद्याःयस्यांशाःलोकसाधकाः तंरमंसच्चिदानन्दंनित्यंरामेश्वरम्भजेइति
 हनुमत्संहितावचनञ्च भृगुर्वैवारुणिवरुणपितरमुपससार अधीहिभगवोब्रह्मेतिसोब्रवीत् रामएव
 परंब्रह्मरामादव्यन्नकिञ्चन यतएतेरमादेवोत्पद्यन्ते रामएवविलीयन्तेरामएवस्थी यन्तेतस्माद्रामएव
 विभुरितितैत्तिरीयश्रुतिश्चसङ्गच्छते तद्धामपरत्वप्रतिपादिकाश्रुतिस्तुदेवानांपुरयोध्यातस्यांहिरण्यमयः
 कोशःस्वर्गोलोकोज्योतिषावृत्तोयांवैतांब्रह्मणोवेदामृतेनावृतांपुरी तस्मैब्रह्मचब्रह्माच आयुःकीर्त्तिप्रजाददु-
 रिति अथयदरण्यायनमित्याचक्षते अरश्चवैण्यश्चार्णवौब्रह्मलोकेतृतीयस्यामितोदिवितदैरंमदीयंसरः
 तदश्वत्थसोमसवनः तदपराजितापूर्वब्रह्मणःप्रभुमितंहिरण्यमयंतद्यएवैतावरश्चवैण्यंचार्णवौब्रह्मलोकेब्र-
 ह्मचर्येणानुविन्दीन्ततेषामेवैषब्रह्मलोकःतेषांसर्वेषुलोकेषुकामचारोभवतीतिच अतएवप्रभोः प्रभुरित्या-
 दिसङ्गच्छते तत्रापाततोविरुद्धत्वेनप्रतिभासमानानांविष्णुनासदृशोवीर्ये विष्णोरर्द्धम्ब्रह्मभागमित्यादिवच-
 नानांतत्त्वनिर्णयायमहापातकनाशकैकवर्णघटितश्रीमद्ब्रह्मकीयरामायणं व्याख्यायते श्रुतश्रुतीनांप्राप्तम

हस्तज्ञानां समातिशयरहितनित्यानन्दवस्तुप्राप्तीच्छावतां समातिशयरहितसत्यज्ञानानन्दस्वरूपदेशकान्व-
 स्तुपरिच्छेदशून्यसाकारनिराकारब्रह्मनियन्तृवस्त्वन्वेषणशीलानां अवाङ्मनसगोचरवेदतात्पर्यगम्यस-
 र्वेश्वरेश्वरश्रीरामावबोधायपरमकारुणिकपरमरामरसास्वादनतत्परनारदब्रह्मोपदेशमवगत्यपरमकारु-
 णिकऋषिर्वाल्मीकिर्वेदोपट्वहणभूतंरामाचरितप्रतिपादकंचतुर्विंशतिसहस्रसंख्यात्मकश्लोकात्मकं श्रीम-
 द्रामायणं प्रकटयामास तत्रतस्यवेदोपट्वहणत्वंछोतयितुंवेदकारणीभूतगायत्र्यक्षरं एकैकं प्रतिश्लोकसह-
 स्रंक्रमेण प्रथमे प्रथमे श्लोके संस्थापयामास अतएव प्रथमेश्लोके तकारसंघट्टयन्

१. वा. एतस्याठस्यैहिक योग्यफलदातृत्वमप्यस्तीति बोधयन्नाह पठन् नित्यादिना द्विजो ब्राह्मणः एतद्गमायणं पठन् सन् वा गृषभत्वं
 वाणी श्रेष्ठत्वमीयात् शब्दब्रह्मपारगत्वं प्राप्नुयादित्यर्थः क्षत्रियः पठन् भूमिपतित्वं पृथिवीश्वरत्वमीयात् वणिकवैश्यः
 पण्यफलत्वं धनधान्यवृद्धिमीयात् शूद्रोऽपि पठन् महत्वं सर्वजनादरणीयत्वमीयात् जनः प्रतिबंधहेतुकब्रह्मणत्वा
 भाववान् पठन् सन् द्विजस्यात् भ्रष्टं स्वद्विजत्वं पुनः प्राप्नुयादित्यर्थः जनः प्रतिबंधहेतुकक्षत्रियत्वाभाववान् पठन् क्षत्रियः
 पठन् द्विजो वा गृषभत्वमीयात्स्यात् क्षत्रियो भूमिपतित्वमीयात् वणिग्जनः
 पण्यफलत्वमीयात् जनश्च शूद्रोऽपि महत्त्वमीयात् १०० इत्यार्षे श्रीमद्रा
 मायणो आदिकाव्ये वाल्मीकीये वालकाण्डे संक्षेपो नाम प्रथमः सर्गः

✽ १ ✽

स्यात् भ्रष्टं स्वक्षत्रियत्वं पुनः प्राप्नुयादित्यर्थः जनः प्रतिबंधहेतुकवैश्यत्वाभाववान् पठन् वणिकस्यात् भ्रष्टं स्ववैश्य
 त्वं पुनः प्राप्नुयादित्यर्थः जनः प्रतिबंधहेतुकशूद्रत्वाभाभाववान् पठन् शूद्रः स्यात् भ्रष्टं स्वशूद्रत्वं पुनः प्राप्नुयादित्य
 र्थः यद्यप्यस्य वेदसंमितत्वेन शूद्रकर्तृकपाठेन युज्यते तथापि निषादस्य पत्यधिकरणीत्या ऋषिवचनप्रमाणेन शू
 द्रस्यापि पाठाधिकारसंभवात् १०० ✽ ✽ ✽ ✽ ✽

त्रिविधिपूर्वकमित्यस्य रामचरितश्रवणपूर्वकमित्यर्थस्य शिष्टैर्व्याख्यातत्वात् चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरं ए
कैकमक्षरं पुंसां महापातकनाशनमित्याद्यपि ६८ पठनफलमुक्त्वा पाठनफलमाह एतदित्यादिना रामायणं रामप्रतिपादकं
रामप्रापकं वा अतएवायुष्यं ध्वंसाप्रतियोगिआयुर्वलहेतुभूतं किंच आयुष्यं रसिकजनसंसेव्यं एतदारख्यानं प्रबंधं पठन् अध्याप
यन् अन्तर्भावित एतज्जर्यः सपुत्रपौत्रः पुत्रपौत्रसहितस्सगणाः मित्रमंत्रिदासादिसहितः नरः प्रेत्यद्दहलोकात्प्रस्थित्य स्वर्गे

एतदारख्यानमायुष्यं पठन् रामायणं नरः
सपुत्रपौत्रः सगणाः प्रेत्य स्वर्गे महीयते ६९

स्वः स्वर्गे गीयते नित्यं प्रशस्यते इति स्वर्गस्साकेतलोकस्तत्र महीयते तत्र तैः प्रशस्यते इत्यर्थः किञ्च महीदेवादि कृतपूजा-
विशिष्टः स्वर्गसाकेतलोके ईयते तत्र तैर्जनैः प्राप्यते अत्रार्थे श्रुतिरपि पंचशतान्यस्ररोगणाः प्रधावन्ति शतं मात्यहस्ताः
शतं चूर्णहस्ताः शतमञ्जनहस्ताः इत्यादिकौपीनकीचदापादौ ६९

रितिसूत्रविहिता राज्यं दशसहस्राणि प्राप्य वर्षाणि राघवः दशवर्षसहस्राणि रामो राज्यमकारयदिति वक्ष्यमाणायुद्धकाण्ड
 पद्यघटकीभूतदशसहस्रशब्दार्थः दशगुणितानितानि सहस्राणि त्रिसहस्राणि वर्षाणि चेषु तानि त्रयः त्रिंशत्सहस्रवर्षाणीत्य
 र्थः अतो न विरोधः एतेन दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि चेत्त्यत्र एकादशसहस्रवर्षाणीत्यर्थो व्याख्यातो भूषणादौ तदुपपत्ति
 र्द्विरूपपादेति दिक् ६७ इदमिति वेदैस्सम्मितं समाधिकरहितवस्तुबोधकत्वेनाप्रामाण्यशंकारहितत्वादिना च चतुर्वेदसदृ
 शं अतएव पुण्यं विपुलसत्कर्मलभ्यं अतएव पापघ्नं निखिलदुरितनिवर्तकं अतएव पवित्रं पवित्रं वज्रवस्त्रायते शत्रुनिवर्तक
 त्वेन रक्षतीति पवित्रं इदं सर्वश्रुतिप्रसिद्धं रामचरितं प्रकटीभूतरघुना याचरितं यः पठेत्सः सर्वपापैः सर्वाणि याया नि भवन्ति ये -

इदं पवित्रं पापघ्नं पुण्यं वेदैश्च सम्मितं यः पठेद् रामचरितं सर्वपापैः प्रमुच्यते ६८ ❀ ❀ ❀

भ्यः तानि दारिद्र्यकामक्रोधादीनि सर्वाणि निखिलानि पापानि गुरुद्रोहादिजन्यानि तानि च तानि चेति एकशेषः तैः प्रमुच्यते सर्व
 कालं सकारणपापसंसर्गशून्यो भवतीत्यर्थः वेदैस्सम्मितमित्यनेन वेदश्रवणाद्यधिकारी एव एतत्श्रवणाद्यधिकारीति ध्व
 नितम् पवित्रमितिलुप्तो यमयायथावज्रधारीन्द्रात् अपरयो विभ्यतीति यैतच्चरितधारिजनादयो विभ्यतीत्युपमालंकारः सन्ति
 तः तेन श्रेयार्थिभिरिदमेव सेव्यमित्यादेयं वस्तु व्यक्तम् अत्रार्थे श्रुतिरपि ब्रह्महत्यासहस्राणि वीरहत्याशतानि च स्वर्णस्ते
 यीसुरापीचगुरुतल्पयुतानि च कोटिकोटिसहस्राणि उपपातकज्ञान्यपि सर्वाण्यपि प्रणश्यन्ति रामचन्द्रस्य कीर्तनादि
 त्यादि रामोपनिषदि यथाविधिनिषेधौ हि मुक्तं नैवोपसर्गतः तथा न स्पृशतो रामो पासकं विधिपूर्वकमिति स्मृत्यन्तरन्त

वा. रा. वा.

८

११

विन्दन्ति सकृत्तुः सद्भिः स्मृतो वद्भववर्णक इत्यादिना प्रसिद्धम् बद्धवचनान्तशतशब्देन त्रिशतलाभः कपिंजलाधिक
 रणन्यायेन बोध्यः गोदानसंप्रदानाभूतातिरिक्तविप्रेभ्यो धनं दत्वेत्यनेन तेषां गोदानग्रहणानपेक्षा व्यञ्जिता तेन तेषां पू
 र्वप्राप्तगवी पूर्णत्वं व्यक्तस्तेन रघुनाथराज्यकालिकब्रह्मणानां संतोषातिशयस्त्वित्तः ८४ ८५ ८६ ***
 दशेति दशवर्षसहस्राणि दशसंख्यागुणितानि वर्षसहस्राणि त्रिसहस्रसंख्यासंख्यातवर्षाणि त्रिंशत्सहस्रवर्षाणीत्यर्थः
 दशवर्षशतानि च दशसंख्यागुणितानि वर्षशतानि शतत्रयवर्षाणि सहस्रत्रयवर्षाणीत्यर्थः एवं च त्रयस्त्रिंशत्सहस्रवर्षा
 गवां कोट्ययुतं दत्त्वा विद्वद्भ्यो विधिपूर्वकं असंख्येयं धनं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यो महायशाः ८५
 राजवशाच्छतगुणान् स्थापयिष्यति राघवः चातुर्वर्ण्यचलोके स्मिन्त्वेत्वे धर्मे नियोक्ष्यति ८६
 दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च रामो राज्यमुपासित्वा ब्रह्मलोकं प्रयास्यति ८७ ***
 णिराज्यं रामो नित्यरमणीयः उपासित्वा कृत्वेत्यर्थः आब्रह्मलोकं प्रः विष्णुः आः प्रजापतिः ब्रह्मशिवः तैर्लोक्यते हृदि नि
 त्यं स्मर्यते इत्यालोकं किंच ब्रह्माभिन्नलोकं आनन्दधनं प्रकटायोध्यापुरं प्रयास्यति अप्रकटतया स्थास्यति बद्धवचनान्तस
 हस्रशब्देन बद्धवचनान्तशतशब्देन च सहस्रत्रयशतत्रयलाभः कपिंजलाधिकरणन्यायेनावगतव्यः एकसहस्र एकशता
 र्थकत्वं तु तत्र नोपपद्यते तयोर्बद्धवचनां तत्वात् त्रिंशत्याद्याः सदैकत्वे इत्यनुशासनेनैकशेषमन्तरा बद्धवचनान्तत्वस्य दुर्लभ
 याम् अतएव त्रयोदशाब्दसाहस्रं ब्रह्मचर्यमखंडितमिति भागवतं सानुकूलं शतानि सहस्राणीत्यादौ द्वितीया काला धनो

इति वामे थिली मैथ लराज प्रादुभूतां सीतां ऋते विनालंकां तदारव्यां पुरीं दग्ध्वा संदह्य प्रियं रघुनाथ परमात्मा दजनकीभूत
संदेशं आख्यातुं वक्तुं रामाय पुनरयात् गत्यर्थं कर्मणि द्वितीया चतुर्थ्यौ चेशया मनध्वनीति चतुर्थी प्रियमाख्यातुमित्युक्ता
सीतारघुनाथवृतादन्यत् किंचिन्न हनुमानस्मरतीति व्यक्तमृचशब्द एवार्थः ७७ रघुनाथप्राप्तिकालिकं हनुमद्वृत्तमा
ह सोभिगम्येत्यादिना अमेयात्मा अपरिमितधैर्ययत्नादिमान्स हनुमान् महात्मानं परमधैर्यवन्तरामं अभिगम्य सा
मुख्येन प्राप्य प्रदक्षिणं चकृत्वा विनापि चंसमुच्चयः तत्त्वतो वस्तुतः सीतामया दृष्टेति न्यवेदयत् सम्यक् कथयामास प्रद

सोभिगम्य महात्मानं कृत्वा रामं प्रदक्षिणं *
न्यवेदयद्मेयात्मा दृष्टासीतेति तत्त्वतः ७८

प्रदक्षिणं कृत्वैत्यनेन कथनात्पूर्व-आचरणादपि सीतादर्शनं बोधितमिति व्यञ्जितम् अत्र पूर्वदृष्टेत्युक्त्वा एतदुच्चारणात्पूर्वं सी-
मं १ पदमात्रश्रवणेन तद्विषयकशंसयो मामूदिति हेतुर्व्यक्तः परमधैर्यवन्तमित्युक्त्वा क्षणं शमपि वियोगान्हीभूतसीतावियो-
वि १ प्रप्राणान्कथं धारयतीति हनुमत्सन्देहनिवर्तको हेतुः सूचितः तेन हनुमतः परमाभिज्ञत्वं सूचितम् तत्त्वत इत्यनेन मायि
॥ यासीतादर्शनव्यावृत्तिर्बोधिता ७८

वा. रा. गन्धर्वाण्डवृत्तसमाप्य युद्धकाण्डवृत्तमाह तत इत्यादिभिः ततो हनुमन्नाम्नश्चरणानन्तरं सुग्रीवसहितोरघुनाथः महोद
 ८ स्समुद्रस्य तीरं गत्वा प्राप्य अदित्यसन्निधैः आदित्यप्रकाशकैश्शरैर्वर्णैस्समुद्रं क्षोभयामास आपातालमाकुलीचकार एते
 ११ वाणव्यापारात्पूर्वं लंका मार्गदाने समुद्रस्यानवधानता सूचिता ७६ दर्शयामासेति प्राप्तक्षोभानन्तरं एवो नन्तरार्थकः स
 रितां पतिस्समुद्रः आत्मानं स्वस्वरूपं दर्शयामास चकारात्वापराधक्षमापनहेतुर्भूतवचनसमुच्चास्यामास रामः समुद्रवचनात्
 समुद्रप्रार्थनातः चकारात्स्वाश्रितकल्याणाय स्वाचरितसूचनार्थं नलं सेतुं अकारयत् नलेन सेतुं रचयामास नलस्य कर्मत्वं हृको

ततः सुग्रीवसहितो गत्वा तीरं महोदधेः समुद्रं क्षोभयामास शरैरादित्यसन्निधैः ७६

दर्शयामास चात्मानं समुद्रः सरितां पतिः समुद्रवचनाच्चैव नलं सेतुमकारयत् ८०

तेन गत्वा पुरीं लंकां हत्वा रावणमाहवे रामः सीतामनुप्राप्य परां व्रीडामुपागमत् ८१

रन्यतरस्यामिति विहितम् स्वाश्रितकल्याणायेत्यनेन रघुनाथस्य परमदयालुत्वं सूचितम् ८० सेतुबंधनोत्तरकालिकं वृ
 त्तमाह तेनेत्यादिना रामः तेन स्वकारितेन सेतुना लंकां पुरीं गत्वा प्राप्य आहवे तवत्यसंश्रमे रावणं हत्वा परां लक्ष्म्यादिश्रेष्ठां सी
 तां अनुप्राप्य सम्यक् स्वीकृत्य व्रीडां इन्द्रादिसाहाय्यकारकरघुकुलोद्भवो बानरसाहाय्येन स्वपरिग्रहं प्राप्त इति जनावदिष्य
 न्तीति लज्जाभासं उपागमत् प्राप्य व्रीडां प्राप्येत्युक्तपाराधुनाथस्य परममर्यादापालकत्वं व्यक्तम् दशनामिति ततोऽनन्तरं
 ३ जनसंसदिवा नगरादिसभासंध्ये तां सीतां रामः परुषं वक्तुमनर्हं वचः उवाच जनसंसदीत्यनेन परमोक्तिर्न स्वाभिप्रेतेति ध्व

तम् सती नित्यं रामानुकूला सालक्ष्म्यादिपरासीताऽप्रमृष्यमाणा अन्यप्रत्ययार्थं वचोऽन्यार्थं सहमाना ज्वलनं प्राकृतं
 बन्धित्वेन जनैः प्रतीयमानं विवेश स्वस्वरूपभूततेजसितस्थौ अतएव सतीत्यनेन प्रमृष्यमाणा इत्यस्य निरुद्धत्वम् ए
 तेन सीतारामयोः परमचतुररसिकशिरोमणित्वं ध्वनितम् ८२ तत इति ततः ज्वलनप्रवेशानन्तरमग्निवचनात् विष्णु
 दुर्भावां निष्पापां प्रतिगृह्णीष्वराघवेत्याद्याकारकात् विगतकल्मषां कल्मषसंबन्धशून्यां सीतां ज्ञात्वा जनान् बोधयित्वा
 स्त्रीचकारेति शेषः महता अतिप्रशंसनीयेन तेन सर्वप्रतीतिजनकेन महात्मना सर्वश्रेष्ठस्य राघवस्य कर्मणा सदेवर्षिग
 तामुवाच ततो रामः परुषं जनसंसदि प्रमृष्यमाणा सा सीता विवेश ज्वलनं सती ८२
 ततोऽग्निवचनात् सीतां ज्ञात्वा विगतकल्मषां कर्मणा तेन महता वैलोक्यं सचराचरम् ८३
 सदेवर्षिगणं तुष्टं राघवस्य महात्मनः बभौ रामः संप्रहृष्टः पूजितः सर्वदैवतैः ८४

१०० देवर्षिगणसहितं सचराचरं चराचरं सहितं वैलोक्यं तुष्टं संतोषं प्राप्नुमासीत् अतएव सर्वदैवतैः निखिलसुरैः पूजितः
 स तएव संप्रहृष्टः परमहर्षे प्राप्नोत रामः बभौ शुश्रुभे श्लोकद्वयं संमिलितान्वयि विगतकल्मषां बोधयित्वेन रामस्य लो
 १०१ पवादभीरुत्वं बोधितं तेन राघुना ये सौशील्यगुणो व्यक्तः सर्वदैवतैः पूजित इत्यनेन यदि सर्वदैवतैः पूजितस्तर्हि मनु
 ॥ यादिभिः पूजित इति किं वक्तव्यमिति काव्यार्थो पत्तिरलंकारो व्यक्तः ज्ञात्वेत्यत्रान्तर्भावितणिजर्थः ८३ ८४

वा. रा. सुसिंहावलोकनन्यायेन सीता समागमनात् पूर्वकालिकं विभीषणराज्याभिषेकं प्रदर्शयन् रघुनाथवृत्तमाह अभिषिच्ये
 ८ स्यादिना तदा सीता समागमात् पूर्वस्मिन्काले राक्षसेन्द्रं राक्षसनिष्ठस्वतानि रूपितस्वामिना योग्यं विभीषणं लंकायामभि
 षिच्ययथाविधिराज्याभिषेकं कारयित्वा च कारात् विभीषणकृतसत्कृतिं प्राप्य अतएव कृतकृत्यः कृतं निष्पादितं कृत्यं
 ९ कर्त्तव्यं ब्रह्मादिप्रार्थनया स्वीकृतं राक्षसनिवर्त्तकत्वादियेन सः अतएव विज्वरः विगतः ज्वरः सज्जनसंतापो यस्मात्स

अभिषिच्य चलं कायां राक्षसेन्द्रं विभीषणं कृतकृत्यस्तदारामो विज्वरः प्रमुमोद ह ८५

रामः प्रमुमोद प्रमुमोद प्रायह इति विभीषणप्रमुमोद द्योतकम् अनुदाते त्वप्रयुक्तात्मनेपदस्यानित्यत्वात्तरस्मैपदम् वौष
 क्षिणिजटा युषिज्वरः पञ्चाक्षरपोयस्येत्यपि विज्वरशब्दार्थं वर्णयन्ति भूषणकाशः अप्रकृतत्वात् रघुनाथदर्शनजन्यप्राप्त
 ३ ८५ जरुषार्थकत्वेन च शोकानर्हत्वाच्च न तत् व्याख्यातमस्माभिः ८५

देवताभ्य इति सुहृदः सुग्रीवादिविभीषणादिसहितोरामः देवताभ्यः रघुनाथविजयस्तवनाय आगतसुरेभ्यः वरं
 सुप्तोत्थिता इव वानरा उन्निष्टन्तु इत्यादि रूपं प्रप्य लब्ध्वा अतएव वानरान्समुत्थाप्य देवतादत्तवरेण यथावत् स्मृत्या दि
 विशिष्टान् संबोध्य पुष्पकेण विभीषणसमर्पितकुवेरविमानविशेषेण अयोध्यां प्रस्थितः अयोध्यां दृश्य कसंयोगानु
 कूलव्यापारवानास इति शेषः देवताभ्यो वरं प्राप्येत्यु त्वायः कालकालो गुणी सर्वविद्युः इत्याद्यागमगम्य देवतादि स्थिति
 परमहेतुभूतरघुनाथेन देवसम्माननं कृतमिति ध्वनितम् ८६ भरद्वाजेति सत्यपराक्रमः सत्यो ध्वंसाप्रतियोगी परा
 देवताभ्यो वरं प्राप्य समुत्थाप्य च वानरान् अयोध्यां प्रस्थातो रामः पुष्पकेण सुहृदः ८६
 भरद्वाजा अमङ्गलारामस्सत्यपराक्रमः भरतस्यान्तिके रामो हनुमन्तं व्यसर्जयत् ८७
 क्रमो यस्य किञ्च सत्यायोध्या सास्ति आधारत्वेन येषां ते सत्या अयोध्या वासिनः तान्नित्यं पिपतीति सत्यपरः अतएव न क
 मते अयोध्यां परित्यज्य न क्वचिद्गच्छतीत्यक्रमः स एव स इति कर्मधारयः आरामः सर्वाभिरामदातारामः भरद्वाजा अ
 मंगत्वा प्राप्य भरतस्यान्तिके समीपे हनुमन्तं व्यसर्जयत् स्वागमनबोधनाय प्रेषयामासेत्यर्थः ध्वंसाप्रतियोगिपराक्रम
 विशिष्ट इत्यनेन संकेतितस्वागमनावधिदिनमेव भरद्वाजा अमगमनदिनमिति ध्वनितम् अयोध्यायान्नित्यं स्थित एव
 सर्वाभिरामदातेत्यनेन परिच्छिन्नमूर्तेरपरिच्छिन्नत्वमपि व्यक्तम् तेन अघटितघटनापटीयशक्तिमत्त्वरघुनाथस्य व्य
 क्तितम् भरतस्यान्तिके इत्यनेन भरतविषयकरघुनाथप्रीतेराधिक्यं ध्वनितम् रघुनाथमूर्तेरपरिच्छिन्नापरिच्छिन्नत्वे

वा. रा.

८

प्रमाणम् यएवविग्रहोव्यापीपरिच्छिन्नस्सएवहि अयोध्यायान्निवसतेततः पादन्नगच्छतीतिसदाशिवसंहितावचन ८७
 पुनरिति तदाभरह्राजामन्निर्गमनसमये सुग्रीवसहितोरघुनाथः तत्प्रसिद्धं पुष्पकं पुनस्समारुह्य आख्यायिकाभरतवृ
 त्तप्रवन्धञ्जल्पन् कथयन् तदातस्मिन्नेवदिनेनन्दियामं भरताधिष्ठितायोध्येकदेशंययौ प्रापसमारुह्येत्यनेन रघुनाथस्य
 हर्षातिशयस्सूचितः ८८ नन्दियामेइति अनघः दूरीकृतदेवव्यसनः हितः सर्वलोकप्रियः भ्रातृभिर्भरतादिभिः प्रार्थित
 स्सरामः नन्दियामेभरतनिवासस्थानेजटांहित्वासंशोध्यसीतामनुप्राप्यसंश्लिष्य राज्यं पितृवाज्ञया विसृष्टं पुनरवाप्तवान् प्रा

पुनराख्यायिकाञ्जल्पन्सुग्रीवसहितस्तदा पुष्पकन्तत्समारुह्यनन्दियामंययौतदा ८८
 नन्दियामेजटांहित्वाभ्रातृभिस्सहितोनघः रामः सीतामनुप्राप्यराज्यंपुनरवाप्तवान् ८९

प्रः जटाशब्दोभावप्रधानः तत्यागस्यसंशोधनमन्तरेणासम्भवेनसंशोध्येत्यर्थः फलितः जटाचक्रित्यक्तेत्यर्थस्तुनयुक्तः
 सच्चिदानन्दात्मकोभगवान्सच्चिदानन्दात्मिकास्यव्यक्तिः आनन्दरूपममृतंयद्विभाति तदाप्रणखादानन्दमेवेत्यादिश्रुति
 ग्रामाण्येनरघुनाथकेशादीनामानन्दरूपत्वेनस्वस्त्वानतिरेकत्वात्यागायोगात् सीतासंश्लिष्येत्यनेन यावद्दूनवासंसीता
 रामयोरेवंसंश्लेषोनजातइतिध्वनितम् तेनधैर्यातिशयोध्वनितः ८९ प्रहृष्टे रामराज्येप्रजावृत्तांतमाहप्रहृष्टेत्यादिभिः
 लोकः रामानुशासनकालिकजनः प्रहृष्टमुदितआसीदिति शेषः प्रहृष्टः रोमांचतांप्राप्तः मुदितः तत्कारणीभूतसर्वाभिलषि
 तप्राप्तिजनितप्रमोदविशिष्टः सएवसद्वृत्तिकर्मधारयः अतएवतुष्टः परमसंतोषंप्राप्तः अतएवपुष्टः परिपूर्णशरीरसाम

यविशिष्टः अतएव सुधार्मिकः धर्मचरतीति धार्मिकः धर्मचरतीति ठकशोभनश्चासौ धार्मिकश्च सुधार्मिकः धार्मिक
 त्वेशोभनत्वन्तु सकलधर्मफलभूतरघुनाथसेवनाश्रितत्वेन अतएव निरामयः मानसव्यथारहितः अतएव अरोगः
 शरीररोगवर्जितः अतएव दुर्भिक्षभयवर्जितः दुर्भिक्षहेतुकभीतिरहित दुर्भिक्षजनकासंतोषादेरभावात्कथं तत्शंकाहे
 तुकभीतिः स्यादिति भावः हिर्हेतौ चो नित्यार्थकः तत्संबन्धः सर्वत्र बोध्यः ६० प्रमोदप्रतिबंधकाभावं विशदयन्नुत्तरका
 एव ह तत्र माह नपुत्रेत्यादिभिः तत्र रामराज्ये केचिदपि पुरुषाः क्वचित्स्वप्रादावपि पुत्रमरणं प्रीतिविषयीभूतसुतादिवियोगं न
 प्रहृष्टमुदितो लोकस्तुष्टः पुष्टस्तु धार्मिकः निरामयो ह्यरोगश्च दुर्भिक्षभयवर्जितः ६०
 नपुत्रमरणोक्तेः चिद्व्यस्यन्ति पुरुषाः क्वचित् नार्यश्चाविधवानित्यन्मविष्यन्ति पतिव्रताः ६१
 नचाग्निं जभयङ्किञ्चिन्नासुमज्जन्ति जन्तवः नवातजन्मयङ्किञ्चिन्नापि ज्वरकृतन्तथा ६२
 द्रस्यन्ति ब्राह्मणपुत्रस्य पुनः प्राणसंबन्धान्न तस्य वास्तवं मरणमिति निविरोध इति बोध्यम् नार्यः स्त्रियः अविधवाः वैध
 यरहिताः नित्यं पतिव्रताः सर्वकालं स्वसपत्यनुकूलवर्तिन्यः भविष्यन्ति लृडुपाताद्यतनत्वस्या विवक्षा कौशल्यादिविषये
 तु न शंकावकाशः तत्पतिवियोगाभासस्य रामराज्यप्राप्तकालिकत्वात् यथानैतासां वास्तवः पतिवियोगस्तथावनयात्राव
 र्णनसमये वक्ष्यामः ६१ नचेति अग्निं जभयहेतुकं किञ्चित् पाकादिसमयं अंगुल्यादि दाहजनितमपि भयं नाभवत्तत्रोपर्यर्थे जन्तवः अ
 सुमज्जन्ति इदमुपलक्षणं अकालमृत्युप्राप्तवन्त इत्यर्थः वातजं वातुहेतुकं किञ्चिदाष्टादिशोषादिजनितमपि भयं नाभवत्तथा ज्वरकृतन्देहपीडा

६३
 विचनभवत्

वा. नचेति सुद्वयमपितत्रनतथा तस्करभयमपिन एतेन सर्वनियंतृत्वं रघुनाथस्य सूचितम् नगराणि पुराणि राष्ट्राणि या
 मादीनि च धनधान्ययुतानि सर्वसमृद्धिमन्त्येव भविष्यन्ति द्वितीयश्च कारणवार्थः ६३ अतएव सर्वे तत्कालिकाः जनाः
 नित्यं यथावत्प्रमुदिताः कृतयुगे प्रथमयुगे पि अतथा तत्कालिकजनाः तथा प्रमोदं न प्राप्ता इत्यर्थः एतेन कौशल्या
 दीनां अप्रकटसाकेतस्थः तेन दशरथसंयोगसत्त्वात् न वास्तववियोग इति ध्वनितम् किञ्च कौशल्यादीनां तत्कालिकवात्स
 ल्यरसमग्री तथा शृंगारादिरसविस्मृतिरिति ध्वनितम् महायशाः समाधिकरहितकीर्तिविशिष्टः राघवः अश्वमेधशतैः

नचापि सुद्वयं तत्र न तस्करभयन्तथा नगराणि च राष्ट्राणि धनधान्ययुतानि च ६३

नित्यं प्रमुदितास्सर्वे यथा कृतयुगे तथा अश्वमेधशतै रिक्षा तथा बाहुसुवर्णकैः ६४

शतत्रयसंख्याविशिष्टाश्वमेधनामकयागैः तथा बद्धसुवर्णकैः तन्नामकयागैः इक्ष्वागवांगोद्युतं दशसहस्राधि
 ककोटिसंख्यासंख्येयगवीरित्यर्थः विद्वद्भ्यः ब्रह्मविद्भ्यः विधिपूर्वकं यथा शास्त्रं दत्त्वा असंख्येयं इत्यन्तारहितं धनं ब्रा
 ह्मणेभ्यो गोदानसम्प्रदानं भूतातिरिक्तविप्रेभ्यो दत्त्वा किञ्च विद्वद्भ्यो ब्राह्मणेभ्यो विधिपूर्वकं यथा विधिगवां कोद्यु
 तं दत्त्वा असंख्येयं धनं दत्त्वा यथा विधिप्रदाय राजवंशान् राजोद्भवान् राज्ञो राजभिन्नांश्च शतगुणान् पूर्वापेक्षया
 अधिकसंपत्तिमतः कृत्वा स्थापयिष्यति अस्मिन् लोके चातुर्वर्ण्यब्राह्मणक्षत्रियविद्वद्वान्स्वेस्वे धर्मे तत्र दुद्देश्य
 वेदबोधिते कर्मणि नियोष्यति यागविशेषस्य बद्धसुवर्णनामकत्वं सुवहूनि सुवर्णानि यत्रोपकरणं वृताः